
Fráze prázdnější než pokladna

Fráze prázdnější než pokladna

13.9.2010, rubrika: Publicistika, strana: 6, autor: Jan Keller

Václav Klaus se ještě v devadesátých letech domníval, že peníze jsou až na prvním místě.

Od té doby se u nás mnohé změnilo.

Například došly peníze. Chybějí na provoz policie a státní správy, na stavbu silnic i železnic, na podporu rodin s dětmi i lidí bez práce, na fungování nemocnic a také škol včetně těch vysokých. Kde jsou ty nečasy, kdy chyběly pouze pomeranče a toaletní papír.

Ve stejné době, kdy vláda brala vysokým školám miliardy, vykládal pan premiér natěšeným studentům v jednom brněnském gymnáziu, že jeho snem je budování elitní vzdělanostní ekonomiky. „Vzdělání se musí stát mantrou pro tuto zemi,“ zdůraznil zasněný premiér.

Pokud by ho školní zvonek ze snu probral, asi by se divil, co všechno ze spaní napovídal. S vážnou tváří studentům tvrdil, že zavedení školného umožní rozlišit kvalitní školy od nekvalitních. Došlo snad na soukromých školách, kde se už léta platí vyšší školné, než jaké hodlá vláda zavést na školách veřejných, k nějakému rozlišení na ose kvality? Ani v nejmenším.

Premiér se pokusil motivovat studenty údajem, že průměrný plat vysokoškoláků je u nás 40 tisíc korun. Zapomněl jim sdělit, že naprostá většina z nich takového příjmu nikdy nedosáhne, neboť průměr jejich příjmů ženou strmě vzhůru astronomické platy hrstky manažerů a nejvýše postavených státních úředníků.

Navíc zapomněl svým posluchačům říci, že odložené školné začnou platit nikoli poté, co dosáhnou čtyřiceti tisíc, nýbrž poté, co překročí průměrnou mzdu zaměstnanců – ta dnes činí nějakých 24 tisíc Kč. Většina z nich se spolehlivě zadluží, aniž by kdy na průměrný příjem VŠ dosáhli.

S takovými frázemi lze vystačit možná u nižších ročníků středních škol. To ví i ministr školství. Snad proto se nedostavil na konferenci rektorů, aby jim vysvětlil, jak mají vlastně budovat základy „elitní vzdělanostní ekonomiky“. Jen tak ze vzduchu, bez peněz?

Pokud by vzdělání u nás skutečně něco znamenalo, pak by úsporné škrty přece nemohly postihovat zaměstnance zcela bez ohledu na výši jejich vzdělání. A pokud bychom měli dokonce i vzdělanou vládu, věděl by pan premiér, že slovo „mantra“ označuje nekonečnou recitaci něčeho, co nedává smysl. Většinou se jedná o sled slabik, jejichž význam nelze určit. Má to sloužit ke zklidnění mysli.

Jakou mantru asi odříká premiér s ministrem školství znepokojeným rektorům na jejich příštím setkání, aby zklidnili jejich rozjitřenou mysl? Do jakého snu se je pokusí ukolébat tentokrát?